

Yttrande över 2018 års Tryck- och yttrandefrihetskommittés betänkande SOU 2020:45 – Ett ändamålsenligt skydd för tryck- och yttrandefriheten

Sveriges Television har inbjudits att inkomma med remissvar på rubricerat betänkande och får härmed lämna följande synpunkter, vilka redovisas nedan med hänvisning till kapitelindelningen i betänkandet.

II. Tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens tillämpningsområden

8. Grundlagsskyddet för vissa sändningar av program via satellit

SVT välkomnar den föreslagna ändringen i yttrandefrihetsgrundlagen (YGL), som föreskriver att tv-program från utlandet som förmedlas av satellitsändning ska omfattas av grundlagen, under förutsättning att programmen huvudsakligen är avsedda att tas emot här i landet, och att de vidare sänds här samtidigt och oförändrat.

Härigenom uppnås att satellitsända program från utlandet avsedda för en svensk publik vilka vidare sänds i Sverige – dvs program med särskilt stark anknytning till Sverige och som i många bemärkelser kan betraktas som svenska – regleras likartat även vad gäller reglerna om ansvarsordning och ensamansvar, vilket SVT finner eftersträvansvärt. Det ger samma förutsättningar i detta avseende för dem som bedriver sändningsverksamhet riktad till en svensk publik, och för dem som i efterhand vill föra talan mot programmets innehåll. En likartad reglering på området är även ägnad att öka regelverkets integritet och tilltro visavi den svenska publiken.

Skälen till att så idag inte är fallet anges i utredningen vara praktiska snarare än principiella. Utredningens förslag bygger på en teknisk lösning i YGL genom vilken de i första stycket ovan angivna satellitsändningarna ska anses utgå från Sverige, och att ansvaret för yttrandefrihetsbrott övergår *från* den som bedriver sändningsverksamhet från utlandet då denne saknar känd hemvist i Sverige och inte heller kan påträffas här under rättegången *till* ägaren.

Utan att ta ställning till om någon ändring av YGL på grund av Europadomstolens dom i målet Arlewin mot Sverige de facto erfordras eller ej, anser SVT att utredningsförslaget ger en ändamålsenlig lösning av en önskvärd likareglering av program riktade till en svensk publik i nu aktuellt avseende. Förslaget tilltalar även genom sin lagtekniskt enkla anpassning till YGLs befintliga utformning, som därigenom undviker större ingrepp i grundlagen.

9. Grundlagsskyddet för utbildning, beskrivning och mätning av skyddsobjekt

SVT ställer sig mycket kritisk till den föreslagna delegationsregeln avseende brott mot skyddslagens utbildningsförbud, som innebär att den anskaffarfrihet som grundlagen annars tillförsäkrar medborgare och journalister inte ska gälla. Att tryck- och yttrandefriheten inskränks med en sådan ny delegationsregel, inger allvarliga principiella betänkligheter.

Behovet av att kunna upprätthålla skyddslagens utbildningsförbud även när det är fråga om anskaffande av information i syfte att publicera denna i grundlagsskyddade medier motiverar, enligt SVT:s mening, inte den begränsning av informations- och yttrandefriheten som blir följderna därav. Den nuvarande balansen mellan dessa olika intressen bör istället behållas, med innebörd att allvarliga brott mot rikets säkerhet är kriminaliserat som anskaffarbrott med stöd av TF 7 kap. 3 §/YGL 5 kap 3 §, och som tryckfrihets- resp. yttrandefrihetsbrott, medan anskaffarfriheten har företräde vid brott mot skyddslagens utbildningsförbud.

Det är dessutom inte rimligt att den, som med stöd av anskaffarfriheten förmedlar information av stort allmänintresse för publicering, pga en sådan delegationsregel ska drabbas av ersättningsskyldighet för kostnader – t.ex. för ändringar av installationer eller skalskydd, som omnämns i utredningen – vilka kan komma att uppgå till belopp som inte står i proportion till intrångets karaktär.

10. Grundlagsskyddet för webbsändningar

SVT tillstyrker att webbsändningsregeln ändras så att den inte längre automatiskt ger grundlagsskydd för webbsändningar som inte efterfrågar en sådan ordning. Medan skyddet bibehålls för de traditionella medierna som omfattas av den s.k. databasregeln, blir grundlagsskyddet för andra aktörer valbart och uppnås genom ansökan om utgivningsbevis.

Den lagtekniska lösning som valts, där skyddet för webbsändningar tar sin utgångspunkt i regleringen av skyddet för databaser, framstår dock som svår att förstå vid en läsning av grundlagen, och en mer lättbegriplig lagtext hade därför varit önskvärd.

11. Grundlagsskyddet för vissa söktjänster

SVT är kritisk till och avstyrker den utvidgade delegationsregeln som gör det möjligt att utan hinder av grundlagarna uppställa förbud i lag mot offentliggörande av uppgifter om lagöverträdelse när dessa ingår i en uppgiftssamling som har ordnats så att det är möjligt att söka efter eller att sammanställa sådana uppgifter.

Bakgrunden till förslaget är – återigen – en önskan att stoppa den uppmärksammade söktjänsten Lexbase och motsvarande söktjänster där företag som har grundlagsskydd med stöd av utgivningsbevis tillhandahåller uppgifter om enskildas lagöverträdelse som hämtas från allmänna offentliga handlingar.

SVT saknar inte förståelse för att möjligheten till grundlagsskydd för angivna tjänster kan medföra risker för intrång i enskildas personliga integritet som inte alltid kan motiveras av ett informations- och yttrandefrihetsintresse.

En förutsättning för varje inskränkning av den grundlagsfästa yttrandefriheten ska dock vara dels att det finns ett mycket starkt behov av en sådan inskränkning utifrån ett oavvisligt motstående intresse,

dels att inskränkningen effektivt begränsas så att den tydligt och med bred säkerhetsmarginal inte riskerar att träffa verksamheter och yttringar som i högsta grad förtjänar grundlagens skydd.

Den nu föreslagna regleringen uppfyller inte dessa krav. Risken för att den tilltänkta delegationsregeln skulle innebära begränsningar av yttrandefriheten som negativt kan påverka angelägen journalistik och publicistik är enligt SVT:s mening uppenbar och påtaglig.

Första stycket i bestämmelsen, tillsammans med begränsningsregeln i den första punkten i andra stycket, har en mycket bred träffbild. Samtliga uppgiftssamlingar som har ordnats så att det är möjligt att söka efter eller sammanställa uppgifter om lagöverträdelser skulle komma att omfattas. Och eftersom i vart fall sökbarhet närmast regelmässigt föreligger för digitalt hanterad information torde i praktiken alla uppgiftssamlingar kunna omfattas, även sådana som regelmässigt förekommer i traditionell massmedieverksamhet. Detta gäller t.ex. webbsidor med traditionell sökfunktion inom nyhets- och samhällsjournalistiken där det reguljärt förekommer angelägen granskning och rapportering innefattande bl.a. att enskilda personer har begått lagöverträdelser.

Den reella avgränsningen av regeln utgörs således av begränsningsregeln i punkten två i andra stycket av vilken följer att delegationsregeln ska kunna tillämpas endast om *”det med hänsyn till uppgiftssamlingens karaktär står klart att det finns särskilda risker för otillbörliga intrång i enskildas personliga integritet”*.

Kommittén framhåller att den förändrade utformningen av begränsningsregeln innebär att det i varje enskilt fall ska göras en helhetsbedömning utifrån karaktären av uppgiftssamlingen och syftet med offentliggörandet.

Det ligger i sakens natur att det kommer vara svårt att i förväg förutse när det utifrån dessa allmänt hållna kriterier kan tänkas föreligga sådana särskilda risker för otillbörligt intrång i enskilds personliga integritet. Kommittén försöker genom olika förklaringar och exempel ge precision till den mycket allmänt hållna och vaga bestämmelsen. I förhållande till traditionell medierapportering framhåller kommittén mer generellt att sådan *”[...] tillhandahålls regelmässigt med syfte att bidra till ett fritt meningsutbyte och en fri och allsidig upplysning. Sådan rapportering kan alltså i normalfallet [SVT:s understrykning] inte anses otillbörlig”*. Härefter förklarar kommittén dock att begränsningsregeln behöver ge utrymme för en prövning av omständigheterna i varje enskilt fall och att bedömningen oundvikligen i viss mån kommer behöva inriktas på innehållet i respektive yttrande. Kommittén framhåller avslutningsvis vikten av att en bred marginal tillämpas till fördel för yttrandefriheten och menar att det kommer till uttryck genom begränsningsregelns krav på att det ska *stå klart* att det finns risker för otillbörliga intrång i den personliga integriteten.

Kommitténs olika – och enligt SVT:s mening delvis motsägelsefulla – förklaringar och exempel för att begränsa tillämpningsområdet sätter fingret på det huvudsakliga problemet med bestämmelsen, nämligen att utformningen/ordalydelsen har en potentiell träffbild som går långt utöver vad som är rimligt från ett informations- och yttrandefrihetsperspektiv. Utformningen kan därmed inte anses uppfylla det etablerade kravet på tydlig avgränsning av det grundlagsskyddade området, vilket krav konstitutionsutskottet särskilt framhöll i sitt betänkande avseende regeringens tidigare förslag till delegationsregel (bet. 2017/18:KU 16 s. 40), som den gången avstyrktes av KU. Till detta kommer att kommitténs överväganden avseende tillämpligheten av begränsningsregeln till fördel för traditionell medierapportering framstår som betydligt svagare än de överväganden som anfördes i förarbetena när den aktuella delegationsregeln först infördes. Det går självklart inte heller att förlita sig på att sådana *”insnävande”* överväganden kommer att få ur yttrandefrihetssynpunkt acceptabelt genomslag i praxis. Risken för själv censur inom medierna med följd att angelägen granskning och rapportering uteblir är därmed också uppenbar.

I förhållande till massmedial granskning och rapportering om lagöverträdelser balanseras idag yttrandefriheten på erforderligt sätt genom yttrandefrihetsbrottet förtal med dess krav på försvarlighet och skälig grund för publicerade uppgifter. Därtill kommer massmediernas självreglering inom ramen för Mediernas Etiknämnd och Medieombudsmannen samt, för SVT och viss annan etermedia, Granskningsnämndens prövning av publiceringar utifrån sändningstillståndens krav på respekt för enskilds privatliv (vilken vid årsskiftet 2020/2021 ersätts av prövning av Mediernas Etiknämnd och Medieombudsmannen). Det bör härvid framhållas att även nyhetsbyråers och andra söktjänstföretags tillhandahållanden av uppgifter om lagöverträdelser som utgångspunkt kan prövas utifrån förtalsbestämmelsen. Såvitt SVT känner till har dessa aktörers offentliggörande av uppgifter om lagöverträdelser dock inte blivit föremål för prejudicerande avgörande i domstol under förtalsbestämmelsen.

Massmedias publiceringar under TF/YGL prövas rättsligt enligt särskild rättegångsordning med JK som åklagare samt med juryprövning utifrån den särskilda s.k. instruktionen i TF/YGL. Vid ett genomförande av föreslagen utvidgning av den aktuella delegationsregeln kan massmedias rapportering avseende lagöverträdelser istället komma att bli föremål för bedömning av Datainspektionen och domstolsprövning enligt reguljär rättegångsordning. En sådan förändring utgör i sig ett påtagligt ingrepp i yttrandefriheten för massmedia. Den går också stick i stäv med etablerade principer om att varje inskränkning av den grundlagsskyddade yttrandefriheten ska ske utifrån strikt behovsprövning och med stor försiktighet.

Kommittén har enligt SVT:s mening misslyckats med att finna en reglering som träffar endast det som möjligen kan behöva åtgärdas. SVT förutsätter därför att frågan om grundlagsskydd för offentliggörande av information om lagöverträdelser blir föremål för ett rejält omtag och att ett eventuellt nytt förslag till reglering får en träffbild som otvetydigt säkerställer en från informations- och yttrandefrihetssynpunkt önskvärd grundlagsskyddad tillgång till respektive granskning och publicering av information om alla samhällsföreteelser av angelägen natur, vilket inkluderar information om lagöverträdelser. Om det skulle visa sig omöjligt att finna en sådan avgränsning bör konsekvensen härav rimligen vara att regeringen avstår från att underställa riksdagen något förslag till grundlagsändring i denna del.

13. Vidaresändningsplikt för tekniska tilläggstjänster

SVT välkomnar utredningens slutsats att yttrandefrihetsgrundlagen redan idag medger vidaresändningsplikt för tekniska tillgänglighetstjänster, vilka syftar till att göra program tillgängliga för personer med funktionsvariation.

Eftersom SVT genom villkor i sändningstillstånd och medelsvillkor är ålagda att producera och, i egensändningar, distribuera tjänster som möjliggör för personer med funktionsvariation att på ett fullgott sätt tillgodogöra sig innehållet i programmen, är det rimligt att det genom lagstiftning säkerställs att dessa tjänster även når denna målgrupp vid vidaresändning i tråd. SVT delar uppfattningen att detta bäst uppnås genom en utökad omfattning av vidaresändningspliktiga tjänster. SVT delar också utredningens slutsats att den relativt mindre kapacitetsökning på 2% som till exempel ett extra ljudspår innebär inte är ett oproportionerligt stort ingrepp i etableringsfriheten för operatörerna.

Även om SVT ser stora möjligheter att också använda internet som distributionskanal för program med tillhörande tillgänglighetstjänster så kan denna distributionsform ännu inte anses utgöra ett substitut för traditionell linjär tv-sändning. För berörda målgrupper, i stor utsträckning den äldre delen av befolkningen så kommer traditionell utsändning av program i en linjär tv-kanal under överskådlig tid vara en viktig form för konsumtion av public service-företagens programutbud.

Att kommittén även föreslår att tjänster som underlättar tillgången till textning, tolkning, uppläst text eller liknande teknik som syftar till att göra ett vidaresändningspliktigt program tillgängligt för personer med funktionsvariation skall omfattas av vidaresändningsplikt ser SVT som ett steg i rätt riktning. Detta möjliggör för SVT att fortsätta utveckla tillgänglighetstjänster baserade på nya tekniska plattformar. Främst kommer det att förenkla användningen av tillgänglighetstjänsterna och möjliggöra enhetliga användargränssnitt oavsett tillverkare av mottagningsutrustningen, något som är högt efterfrågat av funktionsrättsrörelsen.

III. Radio och tv i allmänhetens tjänst.

15. Public service och sändningar genom tråd.

SVT delar kommitténs bedömning om behovet av en ändring i yttrandefrihetsgrundlagen som medger att villkor för public service-företagens uppdrag i allmänhetens tjänst kan ställas även för den del av verksamheten som bedrivs genom tråd. SVT instämmer också i att det bör ske genom möjligheten att ställa villkor men inte genom krav på tillstånd. Det är dock viktigt att möjligheten att ställa villkor för public service-företagens verksamhet online inte utnyttjas för att gå längre än det uppdrag som gäller för verksamheten i stort. Dessa villkor bör därför inte vara andra eller mer detaljerade än de som ställs upp för marknätet.

I dag tar en allt större del av befolkningen del av SVT:s innehåll genom onlinetjänsterna. Under 2020 års fyra första månader använde 88 procent av befolkningen SVT varje vecka. 66 procent av befolkningen använde SVT:s onlinetjänster varje vecka. Att villkor inte kan ställas upp för onlineverksamheten och att den inte kan granskas utifrån exempelvis kraven på opartiskhet och saklighet är en otillfredsställande ordning. Att det finns en granskningsfunktion är viktigt för förtroendet för verksamheten. Det är värt att notera att en mycket stor del av SVT:s utbud finns tillgängligt både i tråd och i marknätet, vilket innebär att det finns möjlighet att granska innehållet. SVT tillämpar även sedan länge de krav som gäller för marknätssändningar också för onlineverksamheten. SVT bejakar dock att yttrandefrihetsgrundlagen ändras för att möjliggöra villkor i tråd då allt mer innehåll enbart finns online. Det är ett viktigt steg för att kunna ge public service ett teknikneutralt uppdrag för nästa sändningstillståndsperiod som startar 1 januari 2026.

SVT delar kommitténs bedömning att delegationsbestämmelsens tillämpningsområde bör avgränsas till verksamhet som bedrivs inom ramen för public service. SVT anser dock att tillämpningsområdet bör formuleras tydligare, förslagsvis genom följande tillägg (kursiverat) i den föreslagna delegationsbestämmelsen: ”villkor för att sända program för verksamhet som bedrivs med ett uppdrag att sända ljudradio eller tv i allmänhetens tjänst, under förutsättning att uppdraget finansieras med allmänna medel *och som präglas av oberoende, saklighet, opartiskhet och stark integritet*”.

SVT vill i sammanhanget uppmärksamma en felaktighet i kommitténs bakgrundsbeskrivning om att konsumtionen av medieinnehåll alltmer flyttas från traditionella plattformar till internetbaserade sådana (sid 353, tredje stycket). Där står att under 2020 tog 15 procent av tittarna mellan 9 och 99 år del av SVT:s programutbud via SVT:s onlinetjänster. Detta är en siffra som inte avser den samlade konsumtionen av SVT:s programutbud via onlinetjänster (se ovan), utan endast de som anger att de enbart tar del av SVT:s utbud online.

SVT anser sammantaget att det är bra att reglering av public service-företagens verksamhet online nu möjliggörs. SVT vill samtidigt uppmärksamma två aspekter på SVT:s onlinenärvaro som utgör centrala grundförutsättningar för företagets förmåga att kunna uppfylla uppdraget i framtiden. En

viktig målsättning är att säkerställa att allmänheten har tillgång till och kan finna det innehåll som produceras i allmänhetens tjänst, såväl i fredstid som i kris.

Den första frågan handlar om public service-företagens stora ansvar i form av säkerhets- och beredskapsuppdraget, som innebär att verksamheten ska fungera och att innehåll ska kunna nås även i kris och krig. SVT ska upprätthålla hög säkerhet för produktion och distribution och sända meddelanden som är av vikt för allmänheten om en myndighet begär det.

I realiteten lutar sig samhället sedan länge på marknätet och rundradiotekniken för att säkra samhällsviktiga kommunikationer. Men teknikutveckling och medieanvändning – inte minst under Coronapandemin – gör en översyn av dessa frågor alltmer angelägen. Den centrala frågan är hur Sverige kan säkerställa att framtidens informations- och kommunikationslösningar har samma höga säkerhet och redundans som dagens.

Den andra frågan handlar om public service-mediernas framtida distribution. Som framgår ovan tar en allt större del av befolkningen del av SVT:s innehåll genom onlinetjänsterna. Digitaliseringen har i grunden förändrat sättet att distribuera och ta del av rörlig bild. Det innebär bl.a. att det finns många, huvudsakligen internationella, grindvakter mellan tv-bolag och allmänheten som avgör vem som ser vad, med stora potentiella konsekvenser för yttrande- och informationsfriheten. Tidigare hade tv-bolag i princip bara Teracom att förhålla sig till för att innehållet skulle nå ut. I dag är kedjan betydligt mer komplex och tv-operatörer, sociala nätverk, ägare av operativsystem, tv-appar och hårdvara kan hindra eller begränsa allmänhetens tillgång till public service och innehållets synlighet. Aktörer som har egna tjänster att gynna, intressen i andra bolag och möjlighet att betala för placering i olika tjänster styr i allt större utsträckning vad publiken ser. Ett i ett internationellt perspektiv litet bolag som SVT har begränsade möjligheter att på egen hand påverka detta.

I takt med utvecklingen av tv-distributionen genom åren har publikens tillgång till innehåll i allmänhetens tjänst främjats genom reglering som vidaresändningsplikt i kabel- och iptv-nät och nätneutralitet på internet. Detta system är dock inte heltäckande idag och i exempelvis Tyskland, Frankrike och Storbritannien har steg tagits för att genom reglering säkerställa tillgängligheten till innehåll av allmänt intresse i det nya distributionslandskapet. För att säkerställa tillgänglighet i en alltmer komplex framtid behövs förslag på hur grundinfrastrukturen kan säkras, en modernisering av vidaresändningsplikten och hur upptäckbarhet och synlighet kan garanteras på nya plattformar.

16. Oberoendet hos public service

SVT beklagar att det inte har gått att nå enighet i kommittén om förslag att stärka public service oberoende i grundlag. SVT konstaterar att kommittén heller inte har utrett själva grundfrågan om public service-verksamhetens oberoende är tillräckligt garanterat genom nuvarande reglering eller om det bör stärkas ytterligare. En sådan genomgång skulle ha behövts som utgångspunkt för överväganden i denna fråga, och den hade bl.a. kunnat visa på hur snabba förändringar av lagstiftning och andra beslut inom ramen för det nu gällande svenska systemet skulle kunna leda till potentiellt radikala förändringar av verksamheten och till en politisering av public service. Som kommittén påpekar har det redaktionella oberoendet för medier ett starkt skydd genom bestämmelserna i YGL. Men brister i skyddet för det organisatoriska oberoendet för public service kan i förlängningen leda till ett kringgående av det redaktionella oberoendet utan att det kommer i konflikt med YGL.

Det svenska public service-systemets legitimitet bygger på att publiken kan lita på systemets oberoende från kommersiell och politisk påverkan. Detta har också lagstiftaren insett, varför dagens system är konstruerat för att på flera olika sätt bidra till att verksamheten kan bedrivas oberoende i

förhållande till det allmänna och andra maktsfärer och intressen. Även om detta är fallet så finns det enligt SVT:s uppfattning all anledning att söka vägar att fortsatt ytterligare stärka detta oberoende. Detta är heller inget som public service-företagen är ensamma om att tycka. Frågan har varit aktuell länge, och den parlamentariskt sammansatta public service-kommittén, som utredde public service-bolagens villkor inför perioden 2020–2025, pekade på att förstärkningar skulle kunna göras i grundlag för att ytterligare skydda public services oberoende.

Kommittén redogör i betänkandet för flera av de åtgärder som har vidtagits historiskt för att stärka den svenska public service-verksamhetens oberoende. Ytterligare några sådana åtgärder har nyligen vidtagits, t.ex. Riksdagens beslut om regeringens proposition 2019/20:168 i frågan om att riksdagsledamöter och anställda i Regeringskansliet inte ska få vara ledamöter i Granskningsnämnden. SVT menar dock att även med dessa och tidigare åtgärder så kvarstår det faktum att det legala skyddet för den svenska public service-konstruktionen och dess oberoende, som under decennier fungerat väl, inte i alla delar är fastslaget i reglering, utan bygger på praxis. Utvecklingen på flera håll runtom i Europa de senaste åren illustrerar vad som står på spel när public service inte åtnjuter ett tillräckligt robust skydd mot olika politiska initiativ med ambition att undergräva public service.

Några konkreta exempel:

Public service-verksamhetens existens. Det bör inledningsvis påpekas att det idag inte finns några konstitutionella hinder att med ett enkelt majoritetsbeslut i riksdagen lägga ned all public service-verksamhet.

Uppdraget. Medan sändningstillståndet endast får innehålla krav som har grund i lag och endast med svårighet kan återkallas, finns en svaghet i konstruktionen med medelsvillkor. I princip finns inget som hindrar att medelsvillkoren ändras på ett väsentligt sätt under pågående tillståndperiod och det finns heller inga begränsningar i vad som kan regleras i dessa villkor.

Finansiering. Även om villkoren för public service-företagens finansiering är fastlagd genom riksdagsbeslut för hela tillståndperioden så finns inget i lag som garanterar detta.

Granskning. Granskningsnämndens oberoende från den exekutiva makten är central i ett system som bygger på legitimitet för systemet för granskning av public service. Det finns inget som hindrar riksdag och regering från att snabbt genomföra omfattande förändringar av t.ex.

Granskningsnämndens sammansättning, uppdrag eller sanktionsmöjligheter. Nämndens sammansättning regleras genom förordning, vilket innebär att regeringen när som helst kan ändra villkoren.

Ytterligare ett exempel på en ordning i dagens system som skulle kunna användas för att påverka public service-företagen är systemet med förhandsprövning, som i praktiken innebär att det är regeringen som beslutar om vilka tjänster public service-företagen får bedriva. SVT ser inte hur man skulle kunna bedöma om en tjänst kan startas eller ändras utan att bedöma dess innehåll, vilket strider mot censurförbudet i YGL.

Att stärka oberoendet för public service handlar inte om dagspolitik, eller om att begränsa debatten om vad public service ska ha för uppdrag. Det handlar om att skydda en central del av svensk demokrati på längre sikt, för en situation i en framtid som vi i dag inte kan förutse. Att vidta åtgärder för att säkerställa oberoende är långtifrån ovanligt när det gäller demokratiska nyttigheter i samhället.

Public service-företagen har under arbetets gång pekat på en rad olika förhållanden där ett starkare skydd för public service skulle kunna garanteras i grundlag. I sin mest grundläggande form skulle det kunna handla om att det i grundlag införs bestämmelser som garanterar existensen av public service-företagens verksamhet. Det skulle också kunna ske genom att det uttrycks att verksamheten ska

präglas av oberoende och stark integritet och att finansiering och granskning av verksamheten ska utformas på ett sätt som bidrar till verksamhetens oberoende. En annan möjlighet som public service-bolagen har lyft är att införa regler som för in en viss tröghet i hur beslut fattas, t.ex. genom krav på kvalificerad majoritet eller att beslut ska fattas två gånger med mellanliggande riksdagsval.

SVT har stor respekt för att frågan om grundlagsändringar är komplicerad, men vi beklagar mot denna bakgrund att företrädarna för riksdagspartierna i kommittén inte har kunnat enas om att föreslå åtgärder för ett starkare skydd av oberoendet för svensk public service.

Stockholm den 3 december 2020

SVERIGES TELEVISION AB

Hanna Stjärne
VD